

ВИКЛИКИ РЕАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОЇ АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Щербань О.В.,

Науковий керівник — к.е.н. Дудник О.В.

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

(61002, м. Харків, вул. Артема, 44, кафедра організації виробництва, бізнесу та менеджменту, тел. (057) 716-41-54)

Сучасна доктрина розвитку вітчизняного агропромислового комплексу передбачає досягнення цілком зрозумілих та обґрунтованих теоретично і практично цілей, проте, застосування залученого для їх досягнення інструментарію досить часто призводить до наслідків, негативний характер яких майже повністю зводиться нанівець позитивності прагнень:

1. Для досягнення мети підвищення доходів сільськогосподарських підприємств залучаються інструменти державного регулювання цін та доходів, які, в свою чергу, зумовлюють поглиблення дисбалансів всередині господарських ланцюгів аграрних ринків та призводять до подальшого розшарування агропідприємств за своїм фінансовим станом.

2. Вирішення комплексу задач, пов'язаних з підвищенням якості продукції та техніко-технологічного рівня її виробництва забезпечується, що цілком логічно та зрозуміло, через запровадження інноваційних та інтенсивних технологій. Однак, запозичення зарубіжних технологічних систем, що ґрунтуються на пріоритетному застосуванні хімічних засобів, а також використання через недоліки у фінансовому забезпеченні діяльності неповних технологій виробництва продукції, а лише їх окремих фрагментів створюють небезпеку виникнення непередбачуваних наслідків екологічного характеру та призводять до отримання ефекту лише у короткостроковому періоді, унеможливаючи при цьому формування гармонійних умов для стабільного розвитку агровиробництва.

3. В основі групи заходів, спрямованих на забезпечення продовольчої безпеки держави та розвиток експортного потенціалу АПК, лежить інтенсифікація процесів міжнародної економічної інтеграції. Нажаль, в сучасних умовах, прискорення вказаних процесів призводить до посилення конкуренції на національному ринку між вітчизняними виробниками та постачальниками імпортованої продукції. При цьому, як наслідок кризових явищ, конкурентні позиції вітчизняних товаровиробників погіршуються.

4. Спроби забезпечити сталий розвиток аграрного сектора економіки реалізуються через заходи з державного регулювання аграрних ринків, переважно, нетарифними методами, що навпаки призводить, на сьогоднішній день, до згорання експортного потенціалу вітчизняного АПК та, відповідно, скорочення доходів товаровиробників.

Основним недоліком сучасної аграрної політики в Україні є спричинення її реалізацією незадовільної ситуації в формуванні конкурентного потенціалу вітчизняного агропромислового комплексу через скорочення концентрації капіталу в галузях виробництва сільськогосподарської сировини, який, фактично унеможливує здійснення ефективного розвитку основних галузей сільського господарства, переробної та харчової промисловості. Останнє, на фоні посилення конкурентної боротьби з постачальниками продукції іноземного виробництва на внутрішньому ринку, стає основою подальшого скорочення внутрішнього виробництва.